

Heri Mohr, fyrrverandi stjóri á Gjaldstovuni: Peningastreymurin tók alla sunna fornuft frá bæði høgum og lágum. Skeivar ætlanir hava tikið hvørkratað um føroyska samfelagið, og kryptað. Palleba hevur ikki skyldina, men bleiv rukka kortini. Mynd: Kalmar

Veðhaldini tóku botnin undan landskassanum

Og Palleba bleiv rukka

Peningastreymurin úr útheiminum tók alla sunna fornuft frá bæði høgum og lágum.

Akademiska skrivstovuveldið frá sjeyti- og áttatiárunum var eitt stórt afturstig. Ikki tí at akademikararnir ikki høvdu sína útbúgving í lagi, men ólukkan var hon, at teir komu beint úr skúlanum, og høvdu tí als ongar praktiskar royndir.

Kreppan í dag er nógv álvarsligari enn hon var í fimtiárunum. Føroyar eru á tromini til katastrofuna. Í dag er kreppan 100 prosent heimagjörd

Palleba hevur ikki skyldina, men verður brúktur sum rukka.

Hesi eru nøkur av sjónarmiðunum, sum Heri Mohr, fyrrverandi stjóri á Gjaldstovuni, førir fram. Heri Mohr kom at arbeiða á Gjaldstovuni í 1956, gjørdist stjóri í 1987, og hevur hesi mongu ár havt eitt sera gott innlit í landsins figgjarligu viðurskipti. Sum loyalur almennur stjóri hevur hann verið fáorðaður at úttala seg alment um tilik viðurskipti, men nú hann er farin frá, hevur hann eftirlíka at gera nakrar viðmerkingar til dagsins stóru samfelagsligu spurningar.

Royndirnar komu væl við

Eftir heimastýrslógina í 1948 skuldu vit byggja upp okkara egnu landsumsiting. Hon var gjørd við eini politiskari umsiting í Tinganesi, og eini figgjarligari umsiting á Kongabrunni - Gjaldstovnan.

Heri Mohr heldur, at vit vóru sera heppin við at skipa hesa umsiting, sum eisini kom at virka væl eftir heilt stuttari tíð. Millum øðrum takkað verið monnum sum Andrass Samuelsen og Kristian Djurhuus. Teir høvdu báðir drúgar royndir sum sýslumenn. Somuleiðis fingi vit ein skikkaðan skrivstovustjóra og fulltrúa við røttu útbúgving, og við innlit í almennari umsiting. Harafrat fingi vit

fleiri embætismenn frá donsku umsitingini, bæði frá amtskantórinum, dómarara- og fútakantórinum. Hesi fólk høvdu drúgar royndir, og hesar komu okkum til góða, sigur Heri Mohr og minnst aftur á tað Mogens Wahl, sum tá var ríkisumboðsmaður í Føroyum, segði á eini lögmannsveitslu. Ríkisumboðsmaðurin tók tá til, at tað var undrunarvert hvussu professionelt tað var eydnast at fáa umsitingina at virka eftir so stuttari tíð.

Akademikararnir koma

Umsitingin virkaði sera væl. Figgjarlógirnar vóru sera varisligar, og Gjaldstovan skuldi ummæla allar umsóknir áðrenn nøkur almenn króna varð útgoldin. Millum annað studningar, eftirgeving av skatti o.s.fr. Landskassin hevði altíð pengar, og skyldaði einki. Sjálvt um yvirskot var á figgjarlógini kom ikki upp á tal at brúka pengar til nakað, sum ikki varð hildið at vera av allra størsta týðningi.

Heri Mohr heldur, at tað neyva samstarvið, sum var millum landsstýrið og Gjaldstovuna, hevur havt sín stóra týðning. Løgmaður hevði ofta fund við stjórnan á Gjaldstovuni fyri at kunna seg um, hvussu til stóð.

Men í sjeyti- og áttatiárunum kom vend í. Tá fingi vit eitt meira aka-